

december 2023

"Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt." (1 Tes. 5:16-18)

Paulus schrijft aan de Tessalonicenzen op een moment dat veel van Jezus' tijdgenoten, die Hem hadden gezien en gehoord, nog leefden. Zij waren de getuigen van zijn dood en het wonder van zijn opstanding, en ook van zijn hemelvaart. Paulus hield van de gemeenschap van Tessalonica. Zij waren voorbeeldig door hun leven, hun getuigenis en hun vruchten. Hij schrijft deze brief, waarin hij hen smeekt om die aan allen voor te lezen (5:27). En daarin noteert hij aanbevelingen om "navolgers van ons en van de Heer" te blijven (1:6). Hij vat ze als volgt samen:

"Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt."

Een kerngedachte van deze dringende aansporingen is niet alleen *wat* God van ons verwacht – verheugd zijn, bidden, danken – maar ook dat we dat altijd, onophoudelijk, onder alle omstandigheden doen.

Maar kan dat? Kunnen we altijd in de vreugde zijn? We weten allemaal dat het leven vol is met problemen, zorgen, verdriet en twijfel. Toch is er voor Paulus een reden om te spreken van een vreugde die altijd mogelijk is. En hij benoemt die ook: Jezus leeft in degenen die liefhebben. En iedereen kan het pad van de liefde gaan door los te komen van zichzelf, door de ogen te richten op de ander, door het vertrouwen te bewaren dat liefde alles overwint.

"Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt."

'Bid onophoudelijk' is een andere aansporing. Bidden is een verlangen dat in ieder mens leeft. Bidden bouwt een persoon op en verheft ons. Maar hoe kunnen we nu 'onophoudelijk bidden'? "Het is niet genoeg om gebedsregels en gebedsmomenten te hebben; het is noodzakelijk om gebed te *worden*", zo schrijft de orthodoxe theoloog Evdokimov. Hij spoort aan om zelf "vleesgeworden gebed te zijn, om van heel je leven een liturgie te maken".¹ Eigenlijk moeten we doen wat kinderen doen: altijd vertrouwen. Altijd kunnen we als kinderen op God vertrouwen en Hem 'lastig vallen'. Ieder moment kunnen we met de Vader en met de Heilige Geest die in ons woont spreken en God al onze zorgen, plannen en intenties voorleggen. Een heel eenvoudige manier om *altijd* te bidden is om, voordat we een handeling gaan verrichten, zachtjes de woorden "voor U, mijn God" uit te spreken. Het zal heel ons leven verrijken en omvormen.

¹ Paul Evdokimov, "Het gebed van Jezus" in *La novità dello Spirito*, Milaan 1997.

"Wees altijd verheugd, bid onophoudelijk, dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat Hij van u, die één bent met Christus Jezus, verlangt."

'Hem in alles bedanken.' Dat is de houding die vanzelf voortvloeit uit liefde voor Hem die alles heeft geschapen en die heel de geschiedenis en de kosmos ondersteunt. Laten we God bedanken als het goed gaat, maar ook in omstandigheden waarin het moeilijk is. Hij doet ons beseffen dat we niet zelf alles kunnen oplossen. Hij laat ons zien dat er altijd anderen zijn die een stukje met ons oplopen en maakt ons bewust dat we niet zelfvoorzienend zijn.

In de vreugde zijn, bidden en danken: drie handelingen waar God ons toe uitnodigt om de persoon te worden zoals Hij ons toewenst te zijn. De God van vrede wil ook ons helemaal in de vrede en vervulling zien komen (vgl. 1 Tes. 5,23). Dan zullen we de bouwers van een betere wereld worden. Is er een mooiere manier om ons voor te bereiden op het Kerstfeest?

Victoria Gómez en het Woord-van-leven-team